

РОЗВИТОК МЕХАНІЗМІВ ФОРМУВАННЯ ДОХОДІВ РОБІТНИКІВ

Решетняк Н.Б., Кнелъц Г.Ю.

*Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків*

Підвищення оплати праці було і залишається центральною проблемою економічної політики української держави. Одна з можливих пропозицій збільшення зарплати – зменшення пенсійних і соціальних нарахувань на її фонд. Сьогодні вони складають 40–41%. Суть пропозиції полягає в тому, що якщо роботодавець вирішить збільшити зарплату своїм працівникам на якийсь відсоток, то розмір обов'язкових відрахувань зменшується на такий самий відсоток.

Другий напрям – участь працівників в прибутках підприємств (поширено в країнах з ринковою економікою). Існує три варіанти участі найнятих робітників в розподілі прибутку підприємства. Перший варіант полягає в тому, що додаткова частина доходів працівників повністю виплачується з чистого прибутку підприємства (доходи зростають на 2,5–13,7 %, чистий прибуток зменшується на 3,3–14,6 %, а надходження в державу залишаються на колишньому рівні). Другий варіант: виплати із загального прибутку додаткових доходів найнятим робітникам за підвищення продуктивності праці необхідно зробити пріоритетними. Третій варіант передбачає безпосередню участь держави в зростанні доходів найнятих робітників (додаткові виплати формуються як з чистого прибутку підприємства, так і з частини податків на прибуток, які держава залишає на такі цілі підприємству).

Таким чином, якщо працівники братимуть участь в розподілі прибутку підприємства, то вони прагнути будуть до поліпшення кінцевих результатів діяльності підприємств. Держава також зацікавлена в економічному зростанні і підвищенні прибутковості господарських одиниць, оскільки податки і прибуткова частина бюджету збільшуються. Найменш зацікавлені у високій прибутковості підприємств найняті робітники. Вони беруть безпосередню участь у виготовленні і реалізації продукції, але не мають відношення до розподілу кінцевих результатів. Отже, найняті робітники знаходяться в нерівних з і державою умовах.

Таким чином, доходи найнятих робітників повинні складатися з двох частин. Гарантованої – поточного фонду зарплати, який формується на ринку праці з урахуванням державних регуляторів, тарифних угод між профспілками і і входить до складу собівартості продукції. Негарантованої, яка пов'язана з довгостроковими результатами роботи підприємств, залежить від темпів підвищення продуктивності праці і формується з прибутку.